

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 13-0099377

Dato: 19. april 2013

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 360 af 20. marts 2013
(Alm. del).

Holger K. Nielsen

/Jeanette R. Hansen

Spørgsmål:

Ministeren bedes besvare spørgsmålene rejst fra Forsikringsmæglerforeningen udleveret under foretræde for Skatteudvalget den 20. marts 2013, jf. alm. del – bilag 156.

Svar:

Spørgsmål 1: Skal der kun betales lønsumsafgift af aktiviteter, der ikke betales moms af?

Svar:

Ja.

Spørgsmål 2: Kan virksomheder med SKAT's nye regler komme til at betale lønsumsafgift og moms af den samme aktivitet?

Svar:

Virksomhederne skal som udgangspunkt foretage en registrering af medarbejdernes forbrug af tid på henholdsvis momspligtige og lønsumspligtige aktiviteter. Herefter betales kun lønsumsafgift af den lønsum, der vedrører tidsforbruget på de lønsumspligtige aktiviteter.

Da nogle virksomheder har svært ved at foretage en konkret tidsregistrering eller finder dette for omkostningstungt, er der fra 1. marts 2013 indført en mulighed for gennem en fast fordelingsnøgle at fastsætte medarbejdernes tidsforbrug. Da der er tale om en fast fordelingsnøgle, vil den ikke passe fuldstændig til det konkrete tidsforbrug i virksomhederne. Der kan derfor blive betalt lønsumsafgift af en del af den lønsum, der konkret er brugt på momspligtige aktiviteter, men der kan også være tid, som konkret er anvendt til lønsumspligtige aktiviteter, som der ikke betales lønsumsafgift af.

Spørgsmål 3: Kan en dobbeltbeskatning af lønsumsafgift og moms undgås ved tekniske ændringer, der har begrænsede provenuvirkninger?

Svar:

Ved en konkret opgørelse af medarbejdernes tidsforbrug bliver enhver ”dobbeltbeskatning” og ”ingen beskatning” undgået. Det er umuligt at lave en forenklet ordning, der giver den fuldstændig præcise fordeling af medarbejdernes tidsforbrug og dermed af lønsumsafgiftsbetalingen.

Spørgsmål 4: Kan finansielle virksomheder lovteknisk adskilles fra øvrige virksomheder omfattet af lønsumsafgiftsloven?

Svar:

Virksomheder i den finansielle sektor er i dag udskilt fra andre virksomheder omfattet af loven. De defineres som ”virksomheder med aktiviteter vedrørende forsikring, ind- og udlån, kreditformidling, pensionsopsparing, investeringsforvaltning, betalingsformidling samt handel med værdipapirer eller valuta”.

Spørgsmål 5: Vil en adskillelse af finansielle virksomheder ved hjælp af definitioner i anden lovgivning kunne ske?

Svar:

Den nuværende definition af virksomheder i den finansielle sektor har baggrund i momsloven § 13, stk. 1, nr. 10 og 11, og omfatter virksomheder med følgende aktiviteter:

1. Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og –formidlere.
2. Følgende finansielle aktiviteter:
  - a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.
  - b) Sikkerheds- og garantistillelse, herunder forhandlinger herom, samt forvaltning af kreditgarantier ved den, der har ydet kreditten.
  - c) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer.
  - d) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, bortset fra samlerobjekter.
  - e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.
  - f) Forvaltning af investeringsforeninger.

Jeg skal i øvrigt henvise til svaret på alm. del. spørgsmål 362.

Spørgsmål 6: Kan definitioner (og ændringer heri) i lønsumsafgiftsloven fastlægges uden EU-retlige begrænsninger – herunder fra momsretten?

Svar:

Lønsumsafgiften er ikke en EU-harmoniseret afgift, men skal overholde de overordnede traktatretlige principper mv., herunder fx reglerne om statsstøtte.

Spørgsmål 7: Er det korrekt, at L 199 forudsatte en merbetaling på ca. 5-6 % i lønsumsafgift fra den finansielle sektor, og at stigningen for virksomheder udenfor denne sektor rammes af stigninger på 30-60 %.

Svar:

Stigningen i lønsumsafgiftssatsen, som blev vedtaget som en del af skattereformen med lov nr. 1255 af 18. december 2012 (L 199), gælder hele den finansielle sektor – og kun den.

For virksomhederne i denne sektor blev satsen forhøjet fra 10,5 pct. af lønsumsafgiftsgrundlaget til 10,9 pct. af lønsumsafgiftsgrundlaget med virkning fra den 1. januar 2013. Satsen for lønsumsafgiften stiger efterfølgende gradvist med op til 0,3 pct.-point pr. år frem til og med 2021, hvor satsen vil udgøre 12,3 pct. af lønsummen.